

Transcript of Teacher Interview Greek Version

Meeting with Orestis Bollano – 29 Οκτωβρίου 2025, 18:42 – Διάρκεια 35:43.

0:03 – ATHINA NASSAR: Θα σου απαντάω σαν να μιλάω για πέρσι που δούλευα.

0:03 – ORESTIS BOLLANO: Δεν πειράζει, κανένα πρόβλημα.

0:10 – ORESTIS BOLLANO: Ωραία, λοιπόν, για να ξεκινήσουμε και για την ηχογράφιση: είμαστε μια ομάδα φοιτητών που ενδιαφερόμαστε να φτιάξουμε ένα μοντέλο ΑΙ που να βοηθά στη διδασκαλία. Θέλουμε να δούμε και τις δύο πλευρές, δηλαδή πώς θα βοηθά τους/τις εκπαιδευτικούς στο έργο τους και πώς θα υποστηρίζει τα παιδιά όταν ο/η εκπαιδευτικός έχει πολλή δουλειά ή άλλες υποχρεώσεις. Πριν φτάσουμε εκεί, πες μου λίγα πράγματα για σένα: τι διδάσκεις και ποια είναι η εμπειρία σου;

1:10 – ATHINA NASSAR: Το πρώτο μου πτυχίο είναι νηπιαγωγός και πλέον εργάζομαι και ως ψυχοθεραπεύτρια, εκεί είναι και το μεταπτυχιακό μου, ενώ έχω δουλέψει 7 χρόνια σε ιδιωτικά σχολεία μέχρι πέρσι.

1:38 – ATHINA NASSAR: Τις πρώτες δύο χρονιές ήμουν σε προνήπια και τα τελευταία πέντε χρόνια σε τάξη νηπιαγωγείου.

1:51 – ORESTIS BOLLANO: Ωραία. Τι σε οδήγησε να γίνεις νηπιαγωγός; Έχεις σκεφτεί και δημοτικό ή κάτι άλλο;

2:09 – ATHINA NASSAR: Στα 18 δεν ήταν ιδιαίτερα συνειδητή απόφαση· πήγα με αυτό που πίστευα ότι μου ταιριάζει και που έλεγαν και οι άλλοι, και στην πορεία, δουλεύοντας με παιδιά, συνειδητοποίησα ότι με κάνει πραγματικά χαρούμενη. Είναι μοναδικό να δουλεύεις με παιδιά και ψυχολογικά σε βοηθά, γιατί δεν «επιτρέπεται» να πας στο σχολείο βουτηγμένος/η στη μαυρίλα, αυτό από μόνο του σε ανεβάζει, έστω και αν στην αρχή μοιάζει καταναγκαστικό. Μου αρέσει που βοηθάω ανθρώπους στα πρώτα τους βήματα, που ίσως μάθουν κάτι για πρώτη φορά από εμένα και να τους μείνει έστω και λίγο.

3:33 – ATHINA NASSAR: Αυτό με ικανοποιεί πάρα πολύ.

3:37 – ORESTIS BOLLANO: Άρα το ιδιαίτερα ικανοποιητικό είναι ότι δίνεις τα πρώτα βήματα σε τόσο τρυφερή ηλικία και τους καθοδηγείς προς το δημοτικό και την καθημερινότητά τους.

4:07 – ATHINA NASSAR: Όλες οι βαθμίδες είναι σημαντικές, αλλά στο νηπιαγωγείο δουλεύουμε κυρίως κοινωνικές δεξιότητες, όχι «ύλη» και αυστηρό εκπαιδευτικό υλικό. Για μένα, αν βάλω ένα λιθαράκι ώστε ένα παιδί να μη γίνει, π.χ., ρατσιστής, και αν του έχω δώσει κάτι ουσιαστικό, αυτό είναι μοναδικό, γιατί είναι η αρχή για έναν καλύτερο κόσμο.

4:52 – ORESTIS BOLLANO: Πολύ ωραία οπτική, όσο κι αν ακούγεται κλισέ, και σπάνια τη συναντάμε αργότερα στην καθημερινότητα καθώς πιανόμαστε από τα προβλήματά μας. Πώς ήταν μια τυπική εβδομάδα στο σχολείο όπου δούλευες;

5:36 – ATHINA NASSAR: Στο σχολείο που ήμουν τα περισσότερα χρόνια υπήρχε αρκετά «strict» πρόγραμμα: δεν ξεφεύγαμε πολύ από ό,τι είχε σχεδιαστεί και δινόταν έμφαση να «βγει» το πρόγραμμα. Έπρεπε στη διάρκεια της εβδομάδας να υλοποιηθούν δραστηριότητες σε όλους τους τομείς: γλώσσα, μαθηματικά, εικαστικά, θέατρο, δεν «έπρεπε» να περάσει

εβδομάδα χωρίς να καλυφθούν.

6:00 — ATHINA NASSAR: Τα σχεδιάζα από Σαββατοκύριακο αναλυτικά· έπρεπε να βγουν, ό,τι κι αν γινόταν. Ξεκινάγαμε πρωί με χαλαρό ξεκίνημα και μετά περνούσαμε 1-3 δραστηριότητες «back to back».

6:57 — ATHINA NASSAR: Κατά τη γνώμη μου αυτό δεν οδηγούσε πάντα σε πραγματική πρόσληψη γνώσης, αλλά το κάναμε για να πούμε ότι «τα κάναμε» και να υπάρχει φωτογραφική τεκμηρίωση για το τι γίνεται.

7:16 — ATHINA NASSAR: Ήταν 22 παιδιά και ήμουν μόνη μου, άρα δεν μπορούσα να σταθώ όπως ήθελα σε κάθε παιδί ούτε να το παρατηρήσω όσο θα ήθελα.

7:39 — ORESTIS BOLLANO: Φαίνεται ότι το πρόγραμμα δεν ήταν στα μέτρα σου. Αν είχες ελευθερία να το σχεδιάσεις, τι αλλαγές θα έκανες και γιατί;

8:14 — ATHINA NASSAR: Θα έβγαζα την έντονη «προετοιμασία για το δημοτικό», βασικά θα την έβγαζα τελείως. Είχαμε φτάσει από το Πάσχα και μετά να διαβάζουν και να λύνουν σχεδόν ασκήσεις πρώτης δημοτικού, που για μένα είναι παράλογο για νήπια. Θα ασχολιόμουν πολύ περισσότερο με το παιχνίδι και τις κοινωνικές δεξιότητες και ελάχιστα με το «εκπαιδευτικό» κομμάτι, γιατί γι' αυτό υπάρχουν πολλά χρόνια αργότερα.

9:12 — ATHINA NASSAR: Θα έκανα το πρόγραμμα πιο ελεύθερο και σίγουρα θα «σήκωνα» τα παιδιά από τα καρεκλάκια, δεν γίνεται να ζητάμε από πεντάχρονα να είναι συνέχεια καθιστά. Το ότι έπρεπε να τα έχω καθισμένα με έκανε να νιώθω ότι είμαι μια δασκάλα που δεν θέλω να είμαι.

9:51 — ORESTIS BOLLANO: Θυμάσαι ένα σκηνικό με παιδί που αντέδρασε στους κανόνες και πώς το αντιμετώπισες;

10:12 — ATHINA NASSAR: Ναι, παιδί που είχε ζήσει Σκανδιναβία (Δανία) όπου ήταν όλη μέρα έξω σε δάση/βουνά και έκανε μάθημα έξω, ήρθε σε εμάς 4 χρονών και το σοκ ήταν τεράστιο. Στο διάλειμμα, όταν έλεγα να μπούμε μέσα, έπεφτε στα γόνατα και σπάραζε «δεν αντέχω, γιατί τόσο λίγο», μέσα στην τάξη δεν μπορούσε να κάτσει, έτρεχε συνέχεια.

11:32 — ATHINA NASSAR: Έπρεπε να το προσαρμόσω στο ελληνικό πλαίσιο, χωρίς να θέλω να του «κόψω» αυτό που είχε ζήσει, και ήταν δύσκολο. Του έδινα περισσότερες ευκαιρίες να κινείται: μικρές «αποστολές», να πάει να φέρει πράγματα, να σταθεί όρθιος, ώστε να εκτονώνει ενέργεια, με παραπάνω κατανόηση.

12:23 — ORESTIS BOLLANO: Λογικό, χρειάζονται εκτόνωση σε αυτή την ηλικία. Τα υπόλοιπα παιδιά πώς αντιλαμβάνονταν την επιπλέον προσοχή σε εκείνον;

13:03 — ATHINA NASSAR: Δεν του έδινα ιδιαίτερη προσοχή σε βάρος των άλλων, αλλά επειδή ήταν μικρότερος ζητούσε πιο συχνά στήριξη· όμως ήμουν μόνη και δεν μπορούσα να δώσω παραπάνω απ' όσο γινόταν.

13:34 — ATHINA NASSAR: Με 22 παιδιά είναι δύσκολο να δώσεις «περισσότερη» προσοχή τόσο εμφανώς ώστε τα άλλα να ζηλέψουν ή να νιώσουν άσχημα.

13:46 — ORESTIS BOLLANO: Γενικότερα, χρειάζονται περισσότερη προσοχή εντός τάξης ή είναι κάτι που πρέπει να γίνεται στο σπίτι με τους γονείς;

14:21 — ATHINA NASSAR: Χωρίς συνεργασία σχολείου-σπιτιού δεν υπάρχει το αποτέλεσμα που πρέπει, γιατί είναι τα δύο βασικά κοινωνικά πλαίσια μάθησης. Μιλήσαμε με γονείς, βρήκαμε πρακτικά tips για σπίτι και σχολείο, και το παιδί είχε και νεογέννητο αδερφάκι,

οπότε ζούσε πολλά ταυτόχρονα.

15:26 — ORESTIS BOLLANO: Είσαι μόνη σε τάξη με 22 «υπερκινητικά» ανθρωπάκια· πώς το εξισορροπείς αυτό και τι ρόλο παίζει η τεχνολογία στην πράξη;

16:24 — ATHINA NASSAR: Προσπαθούσα να δίνω ισότιμη προσοχή, αλλά ειλικρινά δεν το κατάφερνα όσο θα ήθελα, ήταν και λόγος που αποφάσισα να φύγω, γιατί είχα γίνει μια δασκάλα που δεν μου άρεσε.

16:48 — ATHINA NASSAR: Τα τελευταία χρόνια τα παιδιά με ιδιαίτερες ανάγκες είναι όλο και περισσότερα, παράλληλη στήριξη δεν υπήρχε, οπότε σταμάτησα τη «στείρα υλοποίηση» του προγράμματος και έκανα πράγματα στα οποία μπορούσαν να συμμετέχουν όλα. Προσπαθούσα να βρω τη «μέση» ώστε και τα πιο «μπροστά» και τα πιο «πίσω» εκπαιδευτικά παιδιά να δουλεύουν μαζί, με χαμηλότερο συντονιστικό φορτίο για εμένα.

18:32 — ATHINA NASSAR: Αλλιώς μια δράση μπορούσε εύκολα να οδηγήσει σε «ατυχήματα» μέσα στην τάξη — άρα προσαρμογή προγράμματος για να είναι ασφαλές και λειτουργικό.

18:44 — ORESTIS BOLLANO: Στο ιδιωτικό υπήρχε επένδυση σε οθόνες/διαδραστικούς πίνακες για διαδραστικότητα;

19:23 — ATHINA NASSAR: Υπήρχε μία φορά την εβδομάδα μάθημα Πληροφορικής σε αίθουσα με διαδραστικό πίνακα, άρα το μάθημα γινόταν πάντα εκεί. Αν ήθελα κάτι εκτός αυτού, έπρεπε να βρεθεί διαθέσιμη ώρα/αίθουσα, που δεν ήταν εύκολο.

20:15 — ATHINA NASSAR: Καμιά φορά έβρισκα ενδιαφέρον υλικό για κάποια θεματική και ήθελα να το δείξω, αλλά δεν ήταν πάντα εφικτό πέραν της μίας προγραμματισμένης ώρας.

20:22 — ORESTIS BOLLANO: Αν είχες πρόσβαση σε τέτοια αίθουσα πιο συχνά, θα σε βοηθούσε;

20:39 — ATHINA NASSAR: Σήμερα σίγουρα, γιατί έχουν βγει πολύ περισσότερα προγράμματα τα τελευταία χρόνια· και τότε θα βοηθούσε, απλώς οι επιλογές ήταν πιο περιορισμένες.

21:17 — ORESTIS BOLLANO: Η χρήση σήμερα θα ήταν για προετοιμασία εβδομάδας ή για διαδραστικό περιεχόμενο; Το έχεις χρησιμοποιήσει και πώς σε βοήθησε/θα σε βοηθούσε;

21:55 — ATHINA NASSAR: Το έχω χρησιμοποιήσει και βοηθά πολύ στην προετοιμασία: αν του δώσεις μια εικόνα για τη δυναμική της τάξης και τον τρόπο σου, μπορεί να σου φέρει πολλές ιδέες γρήγορα και να σου γλιτώσει χρόνο. Συχνά μου έδινε μαζεμένες, αξιοποιήσιμες ιδέες.

22:52 — ATHINA NASSAR: Έχω όμως και επιφυλάξεις, υπάρχουν και «κακά» μαζί με τα «καλά».

23:27 — ATHINA NASSAR: Νιώθω πως χάνεται η προσωπική προσπάθεια, π.χ. να γράφεις ευχές σε κάρτα και να τις «ζητήσεις» από chat δεν είναι το ίδιο με το να γράφεις εσύ. Η AI συγκεντρώνει υπάρχουσες πληροφορίες, αλλά δεν έχει τη δική σου μοναδική φαντασία και τα ερεθίσματα της τάξης σου.

24:45 — ATHINA NASSAR: Στο τέλος, η AI είναι φτιαγμένη από ανθρώπινο μυαλό, κρίμα να «πολτοποιείται» το δικό μας μυαλό και να παίρνουμε τα πάντα έτοιμα.

24:59 — ORESTIS BOLLANO: Τα παιδιά σήμερα μεγαλώνουν με AI διαθέσιμη· είχες ακούσει να τη χρησιμοποιούν τα παιδιά/γονείς ή σχετικές αναφορές;

26:16 — ATHINA NASSAR: Όχι ιδιαίτερα· είχα παιδί του οποίου ο πατέρας (πανεπιστημιακός) μάς έκανε σεμινάριο και είπε ότι σε λίγα χρόνια μεγάλο μέρος των

σχολείων θα λειτουργεί με ΑΙ.

26:42 – ATHINA NASSAR: Γενικά πάντως έβλεπα εντυπωσιακή εξοικείωση με τεχνολογία: παιδιά 3–4 ετών με κινητό, YouTube, Spotify, συχνά ανέφεραν τεχνολογία όταν ρωτούσαμε για το Σαββατοκύριακο.

27:31 – ORESTIS BOLLANO: Εσύ πώς νιώθεις για εκτεταμένη χρήση ΑΙ στα σχολεία, και από πλευράς εκπαιδευτικού και από πλευράς παιδιών;

27:58 – ATHINA NASSAR: Με φοβίζει ότι δεν μπαίνουν όρια· βλέπω ένα βίντεο και αναρωτιέμαι αν είναι αληθινό, κατάχρηση της τεχνολογίας και θολή πραγματικότητα.

28:22 – ATHINA NASSAR: Η εκπαίδευση είναι κατεξοχήν ανθρωποκεντρική και διαπροσωπική· φοβάμαι ότι χωρίς όρια η ΑΙ θα σταθεί απέναντί μας αντί να μας βοηθήσει.

29:03 – ATHINA NASSAR: Η ιστορία ίσως δείξει αργότερα ότι δεν έκανε καλό, γιατί δεν βάζουμε όρια στον τρόπο χρήσης.

29:14 – ORESTIS BOLLANO: Αν είχες έναν «βοηθό» στην τάξη που ελέγχεις πλήρως, τι θα του ανέθετες για να σε βοηθήσει εντός ώρας;

29:56 – ATHINA NASSAR: Θα τον χρησιμοποιούσα για να κάνω λίγο πιο εξατομικευμένη εκπαίδευση: να απασχολεί δημιουργικά όσα «το έχουν», ώστε εγώ να πάω πιο κοντά στα 2–3 παιδιά που έχουν ανάγκη, όχι να βάλω τα υπόλοιπα στον «αυτόματο».

30:58 – ORESTIS BOLLANO: Θα βοηθούσε να υπάρχει ο ίδιος βοηθός και στο σπίτι (με γονική έγκριση), για απουσίες ή δυσκολίες, ή μόνο στην τάξη;

31:54 – ATHINA NASSAR: Διχάζομαι· καθώς «προχωρά η κοινωνία», δημιουργούνται πλασματικές ανάγκες, π.χ. κάνω ιδιαίτερα σε παιδιά δημοτικού χωρίς ιδιαιτερότητες απλώς γιατί πλέον «έτσι είναι το καθεστώς» και δεν διαβάζουν μόνα τους. Από τη μια, ναι, αφού υπάρχει ανάγκη, ας υπάρχει και ένας «οδηγός» ΑΙ στο σπίτι· από την άλλη, φτάνουμε στο μηδέν όπου δεν κάνουμε τίποτα μόνοι μας.

33:12 – ATHINA NASSAR: Δεν θέλω όλα να γίνονται διαμεσολαβημένα, ναι και όχι, με μέτρο και σαφή όρια.

33:28 – ORESTIS BOLLANO: Κλείνοντας, αν αυτό το φτιάξουμε, θα το χρησιμοποιούσες και τι μέτρα ασφαλείας θα ήθελες;

34:02 – ATHINA NASSAR: Ναι, αλλά σίγουρα με επίβλεψη, να υπάρχει πάντα εκπαιδευτικός στην αίθουσα για να μην χαθεί το διαπροσωπικό στοιχείο και ο ανθρώπινος παράγοντας. Η τεχνολογία είναι έξυπνη, αλλά δεν είναι άνθρωπος· ίσως μια μέρα μιλάμε για «συναισθηματική νοημοσύνη», αλλά δεν θέλω να το ζήσω αυτό, άρα επίβλεψη και έμφαση στον άνθρωπο.

35:28 – ORESTIS BOLLANO: Σε ευχαριστώ πάρα πολύ, ελπίζω να μην ένιωσες άβολα.

35:32 – ATHINA NASSAR: Να 'σαι καλά, καθόλου.

35:38 – ORESTIS BOLLANO: Σταματώ την ηχογράφιση.